

Ünnepek

Lekció: Mt. 27.62-28.20

Textus: Mt. 28. 8-15

2001. ápr. 15, Húsvét

Gazdagrét

Hírek...

Krisztus feltámadt! - *Valóban feltámadt!* - Valljuk ezt az egész keresztyén egyház közösségével együtt a kezdetektől napjainkig.

Ezzel szemben ma reggel, egy nemzetközileg elismert TV társaság kora hajnali hírműsorában a következők hangzottak el: *Amerikai régészek egy csoportja közzé tette legújabb izraeli ásatási kutatásainak eredményét. Ezek szerint megalapozott az állítás, hogy azok a csontok, amelyek egy 2000 éve meghalt középkori férfitől származnak, a Názáreti Jézus földi maradványai. A Vatikán minden tekintélyét latba vetette, hogy a tudományos szenzáció ne szivároгjon ki, riportereink azonban megelőzték a küldötteket...*

Te melyik hírt tartod igaznak? Melyik forrás a hitelesebb? Melyik szól meggyőzőbben? Feltámadt Krisztus, vagy nem támadt fel? Meg kell térnünk hozzá istentelen útjainkról, vagy nem? Feltámadunk, ha hiszünk benne, vagy nem támadunk fel? Létezik örök élet, vagy nem létezik? Van bűnbocsánat vagy nincs? Legyőzött ellenség a halál, vagy pedig egyszer örökre elemészt mindannyiunkat? Elé állunk az utolsó napon, hogy megítéljen, vagy nem állunk elé?

Ki terjeszti az igaz hírt? Az asszonyok és a Jézus sírját őrző katonák ugyanazt látták: *"...nagy földrengés volt, az Úr angyala leszállt a mennyből, odament, elhengerítette a követ, és leült rá."* E két csoport mégis két, egymásnak szögesen ellentmondó hírt kezdett terjeszteni, két igen különböző hatással. Nem mindegy, hogy a sír azért üres, mert Jézus feltámadt a halálból, vagy pedig azért, mert tanítványai ellopták a testét. *A legkülönbözőbb hírek léteznek egymás mellett - és egyáltalán nem mindegy, hogy mit fogadunk el, és mit adunk tovább.* Ugyanakkor nagyon nehéz eligazodnunk a hírek, a témérdek információ világában. Kinek higgyünk ma? Azoknak, akik azt állítják, hogy Jézus feltámadt, vagy azoknak, akik az ellenkezőjéről vannak meggyőződve? Ki mond igazat? (Az idézett televízióban bementett hír természetesen nem igaz, én találtam ki annak érzékeltetésére, hogy milyen könnyen befolyásolhatóak vagyunk!)

Jöjjetek, tekintsünk bele Jézus feltámadásának csodájába a *hírek* szempontjából. Milyen hírt fogadunk el, és milyen hírt adunk tovább?

I. Kire hallgatsz?

A jó hír, az evangélium, hogy Jézus Krisztus feltámadt a halálból! A rossz hír, a hazug hír, hogy tanítványai lopták el testét, ezért volt üres a sír azon a reggelen.

A jelentéktelenre vagy a befolyásosra hallgatsz?

Az asszonyok szavának Lukács evangélista tanúsága szerint még maguk a tanítványok sem hittek. Üres fecsegésnek tartották, hogy látták Jézust. Ennek oka részben az, hogy az ókori Palesztínában nem ért túl sokat egy asszony szava. Hivatalos jogi esetben nem is tanúskodhattak. Jézus mégis (vagy éppen ezért?) nekik jelenik meg először, és így őket teszi a jó hír első befogadóivá és terjesztőivé. Velük szemben állnak a katonák. Egyenruhát viselő hivatalos személyek mindannyian, arról nem is beszélve, hogy férfiak. Míg az asszonyokról semmit sem lehet tudni, egyszerű, hétköznapi személyek, a katonák mögött ott ál az államhatalom. Vajon melyikük terjeszti az igaz hírt? Kinek lehet hinni? A jelentéktelenek vagy a befolyásosok csoportjának?

A feltámadott Jézus 11 apostolát bízta meg az evangélium (keresztrefeszítésének és feltámadásának jó híre) hirdetésével. Jobbára tanulatlan, egyszerű emberek voltak, akik azt állították - szemben a vallási vezetőkkel - hogy Jézus feltámadt! A jelentéktelenek szólták az igazat

a hatalmasokkal szemben. Az ősegyház tagjai, bár voltak közöttük előkelők is, többségükben a társadalom alsóbb rétegeiből kerültek ki. A Római Birodalomban üldözték őket, mint lenézett, megvetett kisebbséget, de ők a birodalom államgépezetével szemben, haláluk árán is vallották: Jézus Krisztus feltámadt, övé minden hatalom, ő az Úr!

A mai helyzet nagyon hasonló a keresztyén egyház élete első századaihoz. A politikai hatalom, a gazdasági hatalom, a kultúra tekintélyes része nem hogy nem vallja, hogy Jézus Úr, hanem gyakran félreterzi, ill. tagadja ezt. Általában nem közvetlen módon, hanem azzal, hogy Isten akaratával ellentétes célokat, értékeket fogalmaz meg és ad elénk. A mi társadalmunkban elenyésző kisebbség azok közössége, akik azt mondják: Krisztus feltámadt! - Valóban feltámadt! De nemcsak számra, hanem gazdagságra, politikai hatalomra, kulturális befolyásra nézve is kisebbségben vagyunk. *Ez az elenyésző kisebbség azt vallja, hogy Jézus Krisztus feltámadt és övé minden hatalom.* A többség életvitelével, látható sikereivel, a média jó részének támogatásával arról beszél, hogy nincs se Isten, se feltámadás. *Te melyiknek hiszel? Melyik van rád erősebb hatással?* Egy könyv, a Biblia, valamint egy közösség, az egyház bizonyágtétele, vagy könyvek, ideológiák, filozófiák, alternatív hitek és életstílusok tömege?

Mi áll a Jézus feltámadásáról szóló jó hír, és a tetemének ellopását terjesztő hamis hír mögött?

Az asszonyok, a jelentéktelennek tűnő hírvivők mögött maga a feltámadott áll. Először az angyal adja hírül nekik a feltámadást, majd pedig Jézus is megjelenik nekik. A Jézusról tanúskodó jó hír magától Jézustól származik. Nem is származhat mástól. Hogyan lennének képesek kitalálni és meggyőző erővel állítani azt, ami a lehetetlen kategóriájába tartozik minden ember számára? Annak bizonyága, hogy a feltámadott áll a háttérben az, hogy a jó hírt nagy örömmel és izgatottsággal (futva) készülnek továbbadni a tanítványoknak. Ez a lelkesedés, ami istenfélelemmel vegyül, ez a sürgető kényszer, hogy a legjobb hírt minél hamarabb továbbadják, jellemzője az evangélium továbbmondásának minden időben.

Ezzel szemben állnak a katonák, akik ugyanúgy látták az angyalt, valamint az üres sírt, mint az asszonyok. Ők a főpapoknak adják tovább a hírt, akik ezt hallván megbeszélést hívnak össze a nép vezetőivel. A megbeszélés eredményeként (sok) pénzt adnak az öröknek, akik ennek fejében elkezdik a hamis hírt terjeszteni: *"Tanítványai éjjel odajöttek, és ellopták őt, amíg mi aludtunk"*. A hamis hír, Krisztus feltámadásának tagadása mögött pillanatnyi érdek áll. A főpapok érdeke, hogy a Jézus ügy ne kapjon újra szárnyra, az öröké pedig, hogy jól keressenek a szokatlan események kapcsán. Ha nem is érthetik Jézus feltámadását, azt bizonyosan tudják, hogy hazugságot terjesztenek. Nem aludtak el, nem tudják, mi történt a holttesttel, de azt tudják, hogy senki sem lopta el. A rossz hír terjesztésében a birtoklás vágya, a pénz szeretete, esetleg a hatalomtól való félelem motiválta őket. Nem teheték ezt felszabadultan, örömmel, csak rossz lelkiismerettel.

Azonban naivak lennénk, ha azt gondolnánk, hogy csak a főpapok aktuális érdeke áll a hazugság mögött, ami elterjedt, és amivel még több mint száz évvel később is polemizáltak az egyházatyák. A pillanatnyi hatalmi, politikai, anyagi érdekek mögött ott van a legfőbb ellenség, a Sátán, akinek Jézus Krisztus feltámadása jó híre a leggyűlöletesebb hír, a végső csapás, a bukás maga. Leginkább az ő érdeke, hogy a hazugság terjedjen, bármi áron. Ő kívánja a legkevésbé, hogy a Golgotán elszenvedett veresége lelepleződjön, és sokan jussanak el az asszonyok örömeire és szabadságára. Az ő érdeke minden korban és minden helyzetben megjelenik - más és más formában. A Sátán célja, hogy Jézus életének, értünk való halálának, feltámadásának jó híre ne érje el a szíveket, ne hozzon szabadulást bűnből és halálból. Éppen ezért ma minden erővel azt munkálja, hogy ne érdekeljen téged semmi más, mint a pénz, a pénz, és a még több pénz. Amíg csak azzal vagy elfoglalva, hogy mikor, miből és mit veszel meg, addig a markában tart. Amíg televízión, rádión, interneten és minden egyében keresztül lelki vakságban, anyagi vágyaid rabságában tarthat, nem ér el a jó hír. Amíg annak a hazugságnak alapján élsz, hogy csak az számít, amit felveszel, amit megesszel, ami megfogható, ami megvásárolható vagy eladható, addig sikerül elhallgattatnia - éppen a pénz hatalmával - Krisztus feltámadásának jó hírét. Szinte

túlkiabálhatatlan a Mammon imádatához kapcsolódó kórus, amely a halál kórusa. De mi valljuk: Krisztus feltámadt! - Valóban feltámadt!

Ha pedig felismered, hogy a pénz halott isten, azonnal jelen van az újabb hazugsággal: mindegy, hogy kiben hiszel. Higgy, ahogy akarsz, higgy abban, akiben jólesik. Még Jézus nevét is a szádba veheted, ha megfér mellette a reinkarnáció, ha nem hiszed, hogy helyetted ment a keresztre, ha annyi neked, mint egy keleti guru. A Sátán mindent megtesz azért, hogy ha Istent kezded el keresni, meg ne találj a megfeszített és feltámadott Jézus Krisztusban. Olvashatsz horoszkópot, tanulmányozhatod az asztrológiát, foglalozhatsz gnosztikus tanokkal, dolgozhatsz tested-lelked megtisztításán, csak egytől tartsd magad távol: Krisztus feltámadt! - Valóban feltámadt!

Kinek hiszel? Kire hallgatsz? Milyen hírt fogadsz be a mai feltámadási ünnepen? Jézus kérdezi mindezt. Fogadd szívedbe a jó hírt! Borulj le előtte, és imádjad őt!

II. Mit adsz tovább?

Világos, hogy azt adjuk tovább, amit elfogadtunk. Vagy a jó hírt, vagy a hazug hírt, amelyhez érdekeink fűződnek. De ne gondoljuk, hogy itt pusztán arról van szó, amit mondani szoktunk, vagy amit gondolunk. Jézus Krisztus feltámadása mellett vagy ellen nem csak szavainkkal tanúskodunk. Egész életünk, életvitelünk, döntéseink, értékeink, gondolkodásmódunk beszél arról, hogy mit fogadtunk be, mi határozza meg az életünket. Éppen ezért ma azon is gondolkozzunk el a feltámadott jelenlétében, hogy mit terjesztünk a világban. Kérjük, hogy mutasson rá valós énünkre, és vezessen bűnbánatra, mejújulásra, ha kell.

Szeretném a történet egy mozzanatára felhívni a figyelmet. Az asszonyok, amikor leborultak Jézus Krisztus előtt, *megragadták a lábát*. Ebben a mozdulatban a Jézus iránti szeretet van, az örömmel teli csodálkozás, hogy él, a vágy hogy magukhoz öleljék és maguknál tartsák szeretett mesterüket. Ebben a pillanatban kapták meg és fogadták el a felhatalmazást a jó hír továbbadására. Hozzájuk hasonlóan, a hívívők másik tábora, az örök is kinyújtották kezeiket: *"elfogadták a pénzt"*. Ők a pénz magukhoz ölelésében nyerték el a felhatalmazást és kötelezték el magukat arra, hogy a hazug hírt terjesztik. Amit magunkhoz ölelünk, az lesz a miénk. Ami a miénk, az határoz meg bennünket. Ami valóságosan meghatároz minket, azt adjuk tovább. Te Jézus Krisztust, vagy pedig saját érdekeidet öleled a szívedhez? Mit terjesztesz szavaiddal, döntéseiddel, egész lényeddel?

Ne értsük félre mindezt. Természetes, hogy csak pénzből lehet élni. De nem ugyanaz Krisztust magunkhoz ölelni, és közben a pénz világában élni, mint a pénzt vonzását és szeretetét a szívünkbe engedni, és közben Krisztusról papolni. (A pénz itt jelenti a érdekeinket - hatalom, karrier, siker, népszerűség, bulik...) Mindezek közepette élhatsz - akár még tisztességesnek tűnő - gyülekezeti életet, esetleg félre is vezetsz sokakat, de Jézus ismeri a szívedet. Őt az érdekli egyedül, hogy vajon tényleg az első helyen van-e életedben, és vajon tényleg az ő jó hírét terjeszted, mint Krisztus jó illata.

Milyen hírt fogadsz be? Milyen hírt adsz tovább egész életeddel? Krisztus feltámadt! - Valóban feltámadt! - szól a tanúságtétel 2000 éve. Ezt a jó hírt öleld magadhoz, és ezzel a jó hírrel járj ebben a világban! Ámen!